

Met fyri jólakonsert

Ongantið hava so mong fólk verið til jólakonsert í Christianskirkjuni. 1.200 fólk inni í kirkjuni, og fleiri fóru avstað aftur, tí onki pláss var

Mynd: Jens Kr. Vang

Ongantið áður hava tað verið so mong fólk til jólakonsert í Christianskirkjuni

JÓLAKONSERT

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

– Hetta er met fyri eina jólakonsert, segði ein av limunum í Klaksvík

Hornorkestri beint eftir konsertina.

Onkur hevði hug at spyrja, um tað yvirhovur nakrantíð hava verið so mong fólk inni í kirkjuni fyrr, men tað hava tað kortini. Men ongantið til eina jólakonsert.

Tað bar illa til at telja fólkin í kirkjuni týskvöldið, men tey bæði sótu og stóðu allastaðni. Aftaná frættist eisini um

fleiri, sum vóru farin heimaftur, tí har var onki pláss eftir inni í kirkjuni. Børn stóðu uttanfyri og hugdu inn, meðan Eivør sang.

Virkandi formaðurin í Klaksvík Hornorkestri, Heri Ellingsgaard sigur, at konsertin bleiv, sum hann hevði væntað.

Fólk høvdu hug áðrenn konsertina at seta spurnartekin við, um tað

mundu fara at koma líka mong, sum tað plaga, nú konsertin varð lögð eitt týskvöld, sum vanligt er. Men tað gjørdi ikki mun. Tí sum sagt so hava tað ongantið verið so mong til jólakonsert fyrr. Spurningurin er so, um øll, sum komu høvdu passað inn, hvussu mong tey so høvdu verið.

Stjørnuparið vælnøgt

Í øllum meldrinum eftir jólakonsertina týskvöldið fekk Sosialurin eitt lítið prát við stjørnurnar báðar á konsertini, Eivør og Pætur

JÓLAKONSERT

Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Tá konsertin var av, savnaðust nógv fólk í kirkjukjallaranum um stjørnuparið, Eivør og Pætur. Men hóast tey ikki høvdu góða tíð, so settu tey eina líta løtu av til eitt prát.

– Vit eru bæði vælnøgd við konsertina, siga tey. Eivør sigur, at tað var eitt upplivilsi at syngja fyri einari so góðari áhoyrarfjøld.

– Tað var eitt serstakt upplivilsi at syngja fyri so mongum fólki í kirkjuni í kvöld, siga Pætur og Eivør

Mynd: Jens Kr. Vang

noyðist í ein bát fyri at koma her, sigur hon skemtandi, men so leggur hon afturat, at tað var nakað serligt, eisini tí at Pætur er úr Klaksvík. Á skránni hjá teimum stóðu bert trí lög. Men so blivu tey spurd av fyrreikarunum, um tey ikki kundu taka eitt lag afturat. – Vit valdu heilaga nátt, tí tað er ein tann mest jólalígi sangurin, sum eg kenni. So tað avgjördu vit bara fyrr í dag, sigur hon.

Nervur

Hann sigur, at hetta var fyrstu ferð, at hann royndi seg á konsert við guitar. Og tað kom hann stak væl frá. Pætur greiðir frá, at áðrenn konsertin byrjaði, sótu tey bæði og prátaðu. – Tá gingu fólk allatíðina framvið okkum og søgdu, at tað byrjaði at fyllast av álvara. Og tað var hálvan tíma, áðrenn konsertin byrjaði. So eitt

sindur av trýsti var á okkum, men tað gekk bara væl, sigur hann. Spurdur, um hvussu tað kendist at standa framman fyri so mongum áhoyrarum í Christianskirkjuni og syngja, sigur Pætur, at tað var ikki frítt, at hann hevði nervar. Tað sama sigur Eivør. – Eg havi altíð eitt sindur av nervum, tað skal til. Men tá Pætur byrjaði at syngja, tá fekk eg rættuliga nervar, sigur hon. – Men tað var eisini tí, at eg fór fyrst. Líka sum fyri at taka broddin av fyrri tær, sigur Pætur við einum skeivum smíli.

Stundi eru ikki til meira prát, tey bæði skulu vitja fólk. Og steðgurin hjá Eivør í Klaksvík er stuttur. Fer avstað seinasta túr eftir Dúgvuni, og dagin eftir gongur leiðin til Íslands, har konsertir eru á skránni.

Eivør Pálsdóttir og Pætur við Keldu saman við Klaksvík Hornorkestri og gospelkórinum Gleði gjørdu jólakonsertina í Christianskirkjuni týskvöldið til ta bestu og mest hugtakandi nakrantíð

JÓLAKONSERT

Myndir: Jens K. Vang
Orð: Solby A. Eliassen
solby@sosialurin.fo

Tað er avbera torført at lýsa konsertina við orðum. Kenslurnar, sum ein situr eftir við, tá ein hevur hoyrt Eivør Pálsdóttir syngja, ber illa til at seta orð á. Hennara sangur er so inniligur og so reinur, at ein gerst tómur fyri orð. Orð tykjast fáttok í mun til hennara fantastisku rødd.

Fólk sótu lurtaðu við andakt eftir henni. Onkur hevði hug at verða nakað rørdur, men tað er onki at siga til. Hon sang seg inn í hjørtuni og inn undir húðina á fólki. – Um nakar nemur við

meg nú, so brotni eg, segði ein av áhoyrarunum beint eftir Ave Maria. Vanliga er jólakonsertin í Christianskirkjuni nakað heilt serligt, men í ár bar av. Hetta er eisini fyrstu ferð, at ein so stór stjórna sum Eivør tekur lut á henni. Eftir konsertina tók onkur til, at tað verður sera torført at skipa fyri konsertini komandi ár, tí hendan var so fantastisk. Og tað verður tað helst eisini, men soleiðis átti ein ikki at hugsað.

Heldur gleðast um, at 1.200 fólk gjørdust hesa ótrúliga uppliving ríkari.

Tvær stjørnur

Pætur byrjaði framförluna hjá teimu báðum einsamallur saman við síni guit-ar. Hann sang vakra jólasangin í Bethlehem í Dáviðs stað. Ein innilig framförla, og tað sást á Pæturi, at tað hevði nógv at siga fyri hann aftur at framføra í sínum heimbyi.

Eivør kom so fram á altarið. Í einum flottum reyðum kjóla við gullmynstri á. Hárið var gjørt,

Fantastisk jólakonsert

og hon sá út sum ein stjórna. Og beint eftir at hon og Pætur vóru byrjað at syngja Eitt fjós og ein krubba, varð staðfest, at Eivør er ein stjórna. Ein stjórna av teimum øllum. Hon hevur sanggávir sum ongin annar. Røddin fyllti alla kirkjuna og fór heilt upp á tindar, sum ein einans kundi imynda sær vóru til.

Uttan nakað klaverfylgispæl ella annað sang hon henda jólasangin, sum øll kenna so væl. Ein góð byrjan og øll vistu, at tað fór at koma meira.

Næsta lagið hjá Eivør var Ave Maria. Pætur setti seg við klaverið, og saman-spælið millum tey bæði var framúr. Og tá hon var liðug at syngja vóru lógvabrestiririr ikki til at taka feil av. Síðani sungu tey bæði Eg rósu upp sá næla saman við nokrum hornblásarum. Pætur fyrra ørindið og Eivør seinna. Og so bæði tað seinna ørindi saman umaftur. Tey bæði klinga væl saman og stuðla væl hvønn annan í teirra felagsframförlum.

Eivør og Pætur endaðu

teirra framförlu við Heilaga nátt, har Eivør enn einaferð prógvaði, at hon hevur eina fantastiska rødd, sum hon kann gera alt við.

Jólaligir horntónar

Luturin hjá Klaksvík hornorkestri lá so sanniliga ikki eftir á hesi konsertini. Hóast byrjanin var heldur trilvandi, so kom teirra eyðkenda og vakra ljóð fram. Allarhelst hava nervar verið upp á spæl. Serliga The Holy City situr eftir sum eitt flott og vælframført lag. Og Anthem úr sangleikinum Chess.

Hornorkestrið framførir vanligu eini tvey ella trí ikki so vanlig lög, um ein kann siga tað so, til jólakonsertina. Og so spæla tey kend jólalög fyri rest. Hetta skapar ein jólahýr í kirkjuni, sum er heilt serstakur. Nógv hava tað so, at jólni eru ikki byrjað av álvara, fyrr enn tey hava verið í jólakonsert.

Klaksvík Hornorkestur er eyðkent fyri sitt ljóð, og tað kemur altíð til sín rætt í Christianskirkjuni, sum

man vera tað høli í Klaksvík, sum hevur bestu ljóðviðurskiptini.

Gleði

Spildurnýggja gospelkórið í KFUM og K var síðani á skránni. Tað einans eitt ára gamla kórið sang triggjar vakrar jólasangir. Miðaldurin í kórinum man vera nakað lágur, tí meginparturin av limunum eru fólk millum 15 og 20 ár. Kórið sang fyrst eitt lag eftir Tore W. Aas, sum eitur Jólanátt. Síðani komu Friður á jørð og Tí okkum barn er føtt í dag. Øll trí sera vøkur lög, og tær báðar ungu solistarnir vaktu so avgjört kenslur í áhoyrarunum. Men tað var synd fyri kórið, at keyboardið hoyrdest ov væl. Kórsangurin druknaði í undirspælinum, og hann hoyrdest ikki nóg væl.

Eftir hetta sungu tey tvey lög saman við Klaksvík Hornorkestur, og tá kom sangurin hjá teimum betur til sín rætt. Hann hoyrdest betur, og kór og orkestur fylgdust væl.

Kórsangur og hornblástur

ur eru altíð gott at hoyra, og jólahýrurin vaknar av álvara.

Óektað krystall

Samanumtikið ein fantastiska góð, hugtakandi og innilig konsert. Eivør sang sum ein dreymur saman við Pæturi, sum sjálvur eisini átti stóran lut í tí væleydnaði framförluni. Tvær livandi stjørnur sum bleiktraðu í advent og eitt vakurt sangpar sum nógv vilja hoyra og siggja í framtíðini. Sannførandi og professionell fylltu tey kirkjuna og hjørtuni hjá øllum sum lýddu á.

Klaksvík Hornorkestur eigur uppiborið rós fyri eitt sera væleydnað tiltak og gott spæl. Eisini gospelkórið Gleði setti góðan dám á konsertina. Men sjálvandi tað sum stendur eftir er allarmest røddin hjá Eivør, tá ið hon í løgunum Ave Maria og Heilaga Nátt prógvaði, at ljósakrúnurnar í Christiankirkjuni ikki kunnu vera av ektaðum krystalli.

Steinbjørn Jacobsen, borgarstjóri:

Størsta uppliving innan tónleik

Hetta var fantastiskt. Púra avgjört. Eitt tað størsta upplivilsi eg havi havt innan sang og tónleik.

Tey bæði eru ein ótrúliga vælsaman smeltað duett. Tey kundu tað sama havt sungið saman í mong ár. Eg haldi, at tey eru sum gjørd til hvønnannan.

Tá tað er sagt, so skal eisini sigast, at tað var sera gott fyri jólakonsertina, at Klaksvík Hornorkestur hevði biðið tey koma. Tað ger hana meira fjølbroytta, og øll óansæð aldur og kyn fingtu sitt í kvöld. Hornorkestrið var

gott, sum altíð. Eg havi altíð hildið, at hornorkestrið ljóðar serliga væl í Christianskirkjuni. Og rómklangurin er jú tann besti her, so hann ger eisini sitt.

Steintór Rasmussen og Jóngerð Bishopstø:

Avbera góð konsert

– Ein sera spennandi og góð konsert. Stuttligt at siggja tey bæði framføra saman. Og tey stuðlaðu hvønnannan sera væl. Eivør sang seg inn í mergin á okkum øllum, tað er púra vist. Fýra sangir var ikki nóg, men tað bilar onki, um ein fer svangur eftir

meira avstað frá eini tilikari konsert. Hornorkestrið var gott, og tað var spennandi at hoyra tað nýggja gospelkórið. Tað hevur nógv gott í sær. Men uttan iva stendur Eivør eftir sum tann heilt stóra á hesi konsertini.